

J i ř í Ž á č e k

TATi, KUP Mi SLONA!

Veselé básničky nejen o Praze

*Ilustrovala
Veronika Balcarová*

© GradaPublishing, a. s.

Text © Jiří Žáček

Ilustrace © Veronika Balcarová

J i ř í Ž á č e k

**TATÍ, KUP MI
SLONA!**

Veselé básničky nejen o Praze

*Ilustrovala
Veronika Balcarová*

RÁNO U ŘEKY

Ráno budí Prahu ptáci v parku,
to je křiku –

jako o jarmarku!

Balón slunce stoupá nad hlavu.

Rybář bičem popohání Vltavu.

MOSTY

K čemu jsou mosty přes řeku?

Aby měl člověk blíž

k člověku.

ŘÍKADLO DO TRAMVAJE

Pražské děti,
ty se mají,
nasednou si do tramvají,
jedou z Prahy
do Prahy,
mají fůru odvahy.

KAMENNÁ PRAHA

Kde jsou stavitelé,
kde jsou zedníci,
kteří vdechli duši do kamení,
kteří namířili
věže k měsíci?
Ti jsou už jen v pověstech a v snění.

Zbyly po nich kašny,
chrámy,
paláce
jako vzkaz, že krása
není bez práce.

CO VIDÍ VĚŽ, když se podívá dolů?

Vlevo, vpravo,
sem a tam a zpátky
chodí čapky,
klobouky
a šátky.

Rojí se a rojí,
chvilku nepostojí.

I já bych se prošla,
ale nemohu –
kdo by za mě držel
celou oblohu?

KOLIK MÁ PRAHA VĚŽÍ?

Kolik má stověžatá Praha věží?

Zkus třikrát hádat –

však ty víš!

A všech sto věží

měsíc v noci střeží.

A kde je přes den?

V jedné z nich má skrýš.

V té věži zlatník

z měsíčního zlata

vyrábí prstýnky a náušnice

pro děvčata.

STAROMĚSTSKÝ ORLOJ

Dvanáct apoštolů
hledí smutně dolů.
Nevíš, proč se mračí?
Chtěli by být mladší.
Už je loupá v kostech,
mají po radostech.

MOŘE STŘECH

Prozradím vám něco:
půda v našem domě
je loď postavená jenom pro mě.
Rozhlížím se z vikýře jak plavčík z paluby,
vidím moře střech a nad ním holuby.
Slané vlny stříkají až ke mně.
Koukám do dálky a volám:
Země! Země!

PRAŽSKÉ JARO

Otevřete okno do jara –
řeka duní
jako kytara.

Vítr hraje
na varhany střech,
co mu stačí dech.

A déšť k tomu,
kapy kapy,
zabubnuje na okapy.

Každý si rád zjara zahraje:
auta vytrubují,
zvoní tramvaje.

Ještě trochu holubího potlesku –
můžete to rovnou
nahrát na desku!

NA VYŠEHRADE

Horymír měl štěstí v neštěstí...

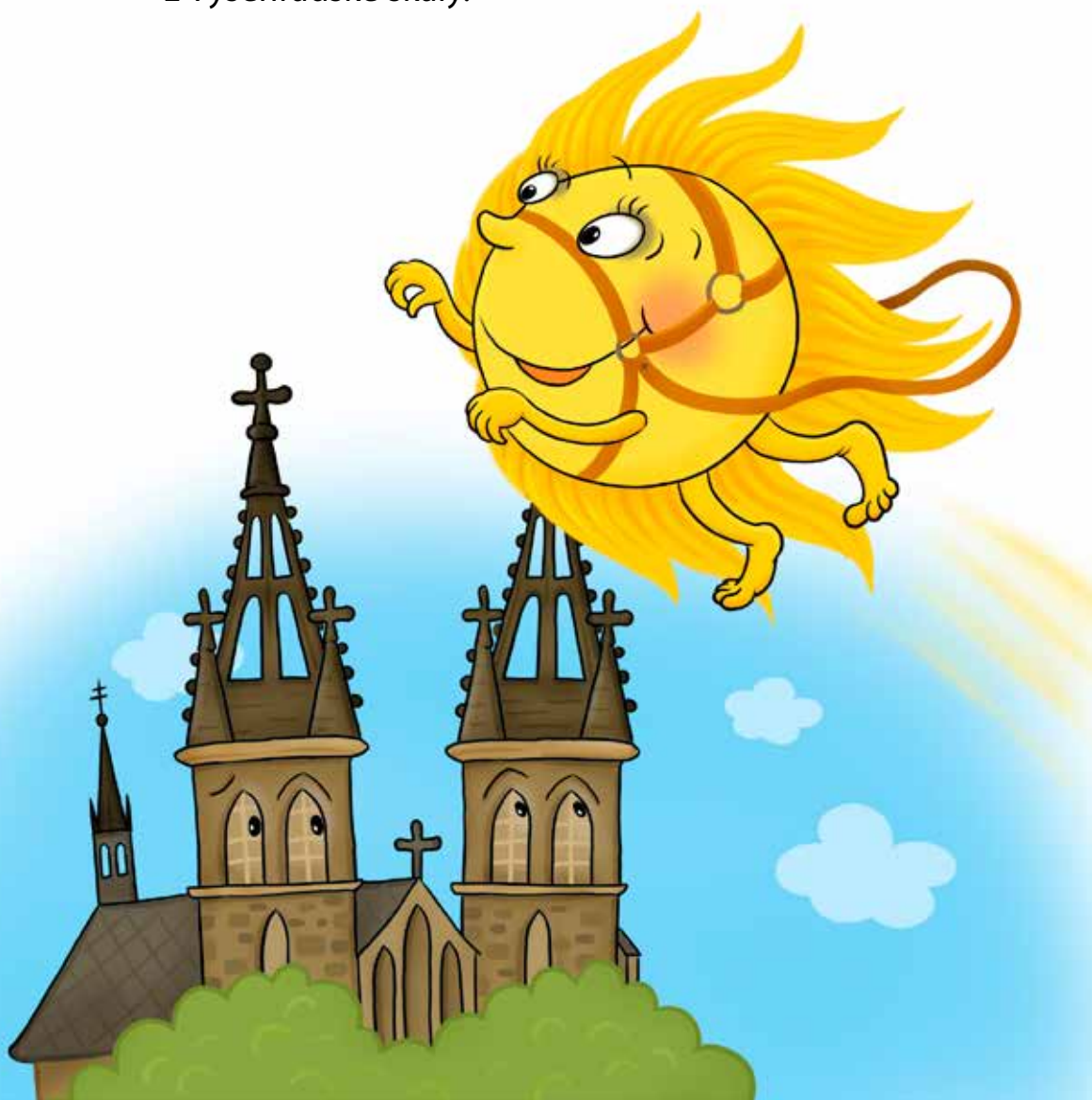
– četli jsme si,

trošku jsme se báli.

Jako Šemík z dávných pověstí

slunce skáče

z vyšehradské skály.

SOCHY NA KARLOVĚ MOSTĚ

Že vás baví
věčně stát a stát,
koukat mlčky dolů,
jak se vody ženou.

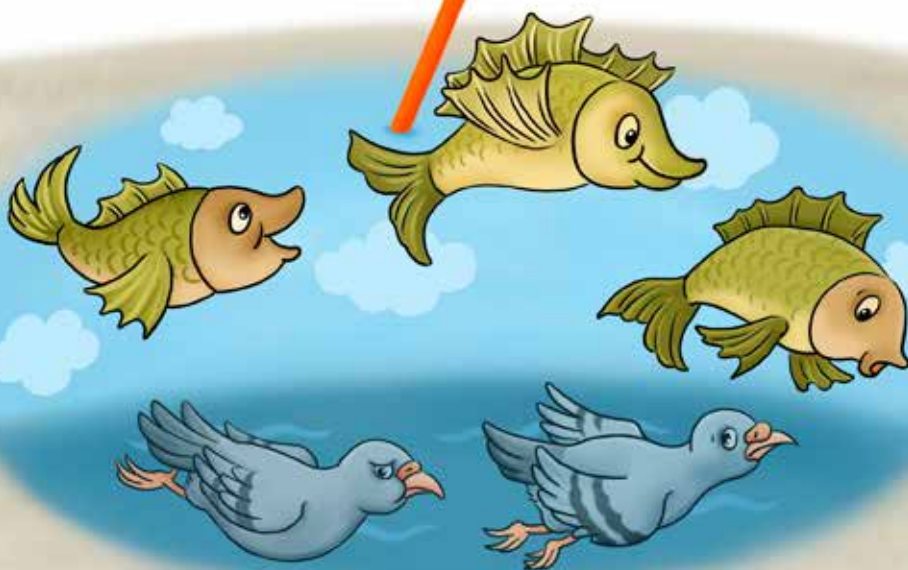
Zapomeňte
na svůj majestát!
Nechcete si radši
zahrát na honěnou?

NA KAMPĚ

Mlýnská kola na Čertovce,
žádné z vás už nemele.
Mraky spásají jak ovce
modrou louku neděle.

Slunce pije brčkem z louží.
V loužích je svět naruby:
na obloze ryby krouží,
v řece plavou holubi.

VLTAVA PŘICHÁZÍ ZDALEKA

Vltava spěchá
dolů ze Šumavy.
Přeskočí všechny
přehrady a splavy
a sílí,
roste,
běží do daleka,
až je z ní tahle
velikánská řeka,
sestřička Nilu,
Volhy,
Amazonky...
Mosty jsou její
náramky
a sponky.

RACKOVÉ

Pozor!

Dnes k nám přiletí
akrobati století.

Připravte si
rohlíky a housky,
uvidíte
nevidané kousky!

VLTAVA

Vltava si v létě
brzy zrána
polehoučku brnká do piana.
A co hraje?
Poslechni si u splavu:
Přece Smetanovu Vltavu!

